

Συνάντησις τετάρτη:

ΥΠΟΔΟΧΗ...! ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ...!

(2014)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ὁ τίτλος σχετίζεται μέ ἓνα γεγονός τῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου. «**2 Φεβρουαρίου**» Μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἕνας πρεσβύτερος, ὁ Συμεών ὑποδέχεται στό Ναό τό «τεσσαρακονθήμερον θεῖον βρέφος», πού τό βαστάζει μιὰ ἀπλή, νεαρή γυναίκα, συνοδευομένη ἀπό ἓναν ἡλικιωμένον Ἰουδαῖον.

Τό γεγονός δέν παρουσιάζεται καθόλου ἐντυπωσιακό. Θά μπορούσε κανεῖς νά τό θεωρήσῃ κοινό, συνηθισμένο, ὅπως ὅλα τά «σαραντίσματα». Ἡ περίπτωση ὅμως εἶναι ἐντελῶς διαφορετική. Πρόκειται γιά τήν συνάντησι ἑνός ἀνθρώπου, πού συγκέντρωνε μέσα του ὅλο τόν πόθο τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου γιά τήν ἔλευσι τοῦ Μεσσοῦ καί Λυτρωτοῦ τῶν ἀνθρώπων καί Ἐκείνου ὁ Ὅποῖος ἦταν ὁ μέγας Ἀναμενόμενος.

Ὁ Συμεών εἶχε λάβει μέ τρόπο θαυμαστό ὑπόσχεσι ἀπό τόν Θεό, ὅτι δέν θά πέθαινε πρῖν δῆ τόν Μεσσία. Καί εἶχε φθάσει ἡ ὥρα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχεσεως.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (Λουκ. β' 22-40)

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς κάνει τήν περιγραφή τῶν γεγονότων σάν ἄριστος ζωγράφος. Μελετώντας τήν περικοπή νομίζεις ὅτι ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους μπροστά σου! Τοὺς βλέπεις νά κινοῦνται. Ἀκοῦς τήν φωνή τους. Ζῆς τά γεγονότα....!

Ὁ πρεσβύτερος Συμεών ἦταν ἄνθρωπος δίκαιος καί εὐλαβῆς καί κατοικοῦσε στά Ἱεροσόλυμα. Ὑποδέχθηκε στή γηρασμένη ἀγκαλιά του μέ χαρά καί ἀγαλλίασι, ἀλλά καί συστολή καί φόβο τό ἀναμενόμενο Σωτήριο Βρέφος. Διέκρινε σέ αὐτό τό Βρέφος, μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς του, τό κρυμμένο φῶς τῆς θεότητος καί ἀνεγνώρισε ὅτι εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ Σύμπαντος, ὁ ἀληθινός Θεός. Γί' αὐτό ὑμνῶντας καί εὐλογώντας τόν Θεό σήκωσε τά μάτια του ψηλά καί ἀνεφώνησε μέ χαρά: «**Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, δέσποτα...**». Τώρα μπορεῖς νά μέ πάρῃς ἀπό τήν ζωή Ἁγίε Κύριε μου. Δέν θέλω τίποτε ἄλλο πιά. Διότι «**εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου...**», ἀξιώθηκα νά δῶ μέ τά μάτια μου καί νά ἀγγίξω μέ τά χέρια μου Αὐτόν πού λαχταροῦσαν νά δοῦν ὅλοι οἱ προφῆτες καί περίμεναν ὅλες οἱ γενεές, τό Φῶς ὅλων τῶν λαῶν, τόν Λυτρωτήν τοῦ κόσμου.

Ὅλοι τόν κοιτάζουν καί θαυμάζουν γί' αὐτά πού λέει. Μά πιό πολύ θαυμάζουν ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ Βρέφους κι ὁ σεβάσμιος προστάτης Ἰωσήφ, πού τήν συνοδεύει. Θέλουν νά τόν ρωτήσουν γιά τό Βρέφος, πού ἀξιώθηκαν νά ἔχουν στήν ἀγκαλιά τους. Ὁ Συμεών τό καταλαβαίνει. Καί στρεφόμενος πρὸς αὐτούς, γεμάτος ἔξαρσι τοὺς εἶπε *δύο* προφητεῖες.

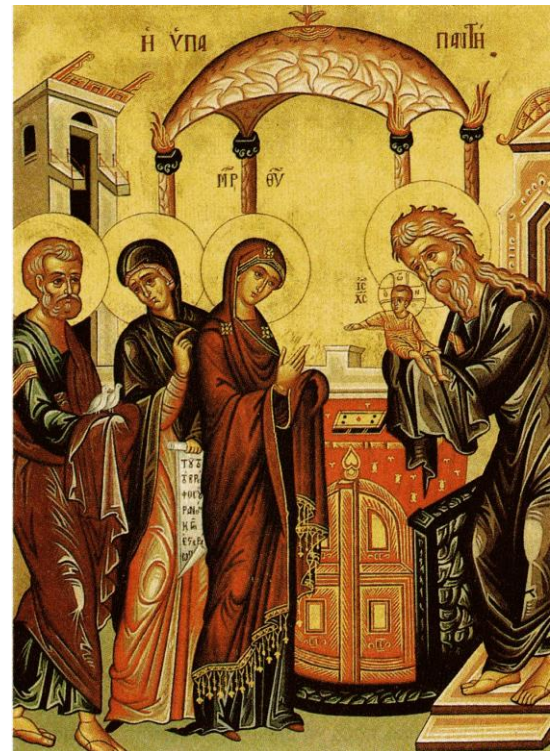
* Ἡ μία εἶναι γενική, ἀναφέρεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κι ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. «**Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ.....**». Αὐτό τό μικρό καί ταπεινό σήμερα παιδί θά συγκλονίσῃ τόν κόσμο. Οἱ ἄνθρωποι γύρω Του, ἄλλοι θά τό παραδέχωνται κι ἄλλοι θά τό ἀρνοῦνται. Οἱ πρῶτοι θά Τό λατρεύουν, οἱ δεῦτεροι θά Τό πολεμοῦν. Οἱ μὲν θά Τό ἀκολουθοῦν, οἱ δέ θά Τοῦ στρέφουν τά νῶτα. Αὐτοί θά φωτίζονται ἀπό τήν ἐξαισία ἀκτινοβολία Του' ἐκεῖνοι θά προσπαθοῦν νά καλύψουν ἢ καί νά σβήσουν ἀκόμη τήν λάμψι Του.

* Ἡ δεύτερη προφητεία ἀφορᾷ μόνο τήν Παναγία Μητέρα. Ὁ Συμεών τήν κοιτάζει καί λέγει:

«**Καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία....**».

Χαρά γιά τόν κόσμο τό θεῖο Βρέφος. Ἀλλά πρέπει νά τό γνωρίζῃς, γιά σένα Μητέρα, θά ἔρθῃ στιγμή, πού τήν ψυχὴ σου θά τήν ξεσχίσῃ κοφτερό μαχαίρι, ἡ ρομφαία τοῦ πόνου, ὅταν Τόν δῆς ἐπάνω στό σταυρό. (Λουκ. 2, 35).

Καί ἡ προφητεία ἐκπληρώθηκε ὅταν ἡ Παναγία ἀντίκρισε τόν Υἱόν της ἐσταυρωμένο πάνω στό Γολγοθά.

Παρόμοια δέ, προφητικά και δοξολογικά λόγια έλεγε και μιá άλλη άγνή καθαρή ψυχή. Η Άννα, κόρη του Φανουήλ, χήρα από πολλά χρόνια, αφιερωμένη στο ναό του Θεού κι άφοσιωμένη στο νόμο Του. Μέρα και νύχτα βρίσκεται στο ναό, για να έπικοινωνή αδιάλειπτα με τον Θεό.

Καλότυχη Άννα! Ταπεινή, άπλη στέκει εκεί δίπλα την ώρα της ύποδοχής. Καί ξαφνικά φωτίζεται ό νοῦς σου κι ένῶ βλέπεις παιδί, αναγνωρίζεις τον Μεσσία! Τό Πνεῦμα τό Άγιο σου απέκάλυψε την αλήθεια. Η εύλαβική ψυχή σου γεμίζει εύγνωμοσύνη και θεϊό ένθουσιασμό. Εύχαριστείς, δοξολογείς τον Θεό και τρέχεις, διδάσκεις τό λαό πού συναντᾶς στο δρόμο σου. Φωνάζεις δυνατά... *ήλθε ό Μεσσίας, ό Σωτήρας του κόσμου διότι πρέπει όλοι να τό μάθουν!*

Ποιοί ύποδέχονται τό Βρέφος στο Ναό;

Σωστά! Δύο *γέροντες*.... ύποδέχονται.... τό *Βρέφος*. Τό σύμπλεγμα παράδοξο, αλλά άρμονικό, ταιριαστό. Ό Συμεών και ή Άννα! Ψυχές άφοσιωμένες στο Θεό, γεμάτες από θεία έλπίδα. Γεροντικές ύπάρξεις με άγνή, ταπεινή ψυχή, πού είδαν τό θαῦμα. Αντιλαμβάνονται τά πάντα με έξαιρετική διαύγεια πνεύματος. Όμιλοῦν έμπνευσμένα. Προβλέπουν τίς έξελίξεις...! Όταν ή Χάρις του Θεού σέ σκεπάζει τίποτε δέν είναι παράδοξο. Αμείφθηκαν με θείες άμοιβές!

Τυχεροί εκείνοι πού ζοῦσαν τότε, ένῶ εμεῖς τώρα, πού να τον συναντήσουμε;

Στήν ✦Εκκλησία, στήν ✦προσευχή, στον ✦συνάνθρωπο! Είμαστε πιό τυχεροί! Όλοι εμεῖς οι πιστοί έχουμε την δυνατότητα να έναγκαλιζώμαστε νοερά και πνευματικά τον Χριστό! Καί ή δική μας ζωή μπορεί να γίνη μιá διαρκής συνάντησις με τό Χριστό. Κάθε φορά πού Τόν κοινωνοῦμε στή Θεία Λειτουργία, κάθε φορά πού προσευχόμαστε σ' Αυτόν, κάθε φορά πού τηροῦμε τίς έντολές Του. Στή Θεία Κοινωνία, μάλιστα, όχι μόνο συναντοῦμε τό Χριστό αλλά και τον βάζουμε μέσα μας, του στήνουμε θρόνο καθαρό μέσα στήν καρδιά μας. Καί αυτή είναι ή μεγαλύτερη χαρά.

Τό έρώτημα ὅμως είναι: Τόν αναγνωρίζουμε ὅπως ό Συμεών ή τον προσπερνοῦμε αδιάφορα. Αναγνωρίζουμε ότι ό Χριστός είναι ό Σωτήρας μας. Αναγνωρίζουμε ότι Αυτός είναι τό Φῶς τό όποιο μπορεί να φωτίση και να ανακαινίση την ζωή μας, την ψυχήν μας, την σκέψιν μας, τίς ενέργειές μας;

Τίθεται ὅμως και ένα δεύτερο έρώτημα: Είμαστε εύνώμονες κι εμεῖς προς τον Θεό, ὅπως ό πρεσβύτες Συμεών, γιατί μᾶς αξιώνει να βλέπουμε και να άκούμε τον Υιόν Του, γιατί μᾶς αξιώνει να τον ύποδεχώμαστε στήν ψυχή μας;

Είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε την τιμή πού μᾶς κάνει και να προσπαθήσουμε να ανταποκριθοῦμε σ' αυτήν έναρμονίζοντας την ζωή μας με την διδασκαλία του ὡστε να άξιωθοῦμε να οικειοποιηθοῦμε την σωτηρία πού μᾶς χάρισε και να επαναλάβουμε κι εμεῖς τά λόγια του πρεσβύτε Συμεών «**είδον οι ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου,...**».

Γράφουν οι Πατέρες;+ Έδῶ Τόν συνάντησες με πίστι. Εκεί θα Τόν δῆς πρόσωπο προς πρόσωπο. Θα Τόν δῆς με τά μάτια σου.+ Έδῶ πῆρες τό Χριστό στή Θεία Κοινωνία. Εκεί θα άπολαύσης τή θεανδρική μορφή Του.+ Έδῶ Τόν συνάντησες σαν σέ σκιά. Εκεί θα τον συναντήσης ὀλοφώτεινο.+ Έδῶ είναι ή μικρή ύπαπαντή. Εκεί θα είναι ή μεγάλη ύπαπαντή.

Αλλά από τή μικρή ύπαπαντή έξαρτᾶται ή *μεγάλη* ύπαπαντή. Δηλαδή ή συνάντησις μας στον ούρανό με τό γλυκύτατο Ίησοῦ Χριστό.

*Μάθε μας δίκαιε Συμεών!
Πῶς να άγκαλοκρατήσουμε
και στήν καρδιά να κλείσουμε
για πάντα τό Χριστό....!*

Και ή άπάντησις σύντομη και κατατοπιστική:

*Υπακοή, προσευχή.... και προσμονή
και ή άμοιβή θε νᾶρθη.....!*

ΣΥΝΘΗΜΑ: **«Αγωνίζου..... για να ζῆς τὴν Μικρὴ Ὑπαπαντὴ ἐδῶ...,
καὶ τὴν Μεγάλῃ Α Ι Ω Ν Ι Α !»**

Τί πρέπει νά κάνουμε τώρα;

Νά ἀκολουθήσουμε πιστά τὴν συμβουλή τοῦ πρεσβύτη Συμεῶν καὶ νά παρακαλέσουμε τὸν οὐράνιο Πατέρα μας νά εἶναι δίπλα μας σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα μας, γιὰ νά μπορέσουμε κι ἐμεῖς νά ποῦμε τὸ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Ἀμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Χειραγωγία Χριστοῦ. (Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη). ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτὴρ, Πρὸς τὴν Νίκην, Ἡ Δράσις μας

